

Holub a mravenec

Holub přiletěl k potoku, aby se napil. Najednou uslyšel tenounký hlásek: „Pomoc! Pomozte mi někdo! Topím se... Pomóóóc!“ Holub se rozhlédl, ale nikoho neviděl. „Pomóóóc,“ uslyšel znovu a v tu chvíli spatřil v potoce mravence, jak se zoufale snaží dostat na břeh. Utrhl stéblo trávy a ponořil jej do vody. Mravenec se z posledních sil zachytil a holub ho vytáhl na břeh. „Děkuji ti, holoubku, že jsi mi zachránil život. Jistě se ti za to jednou odvděčím,“ sliboval mravenec. „Prosím tě, jak bys ty, takový nepatrný tvor, mi mohl pomoci,“ zasmál se holub. „Běž a dávej na sebe větší pozor,“ dodal a odletěl. Za nějaký čas podřimoval holub na větvi a nevšiml si, že se blíží člověk s puškou. Lovec jej spatřil, namířil pušku a už, už chtěl vystřelit, když tu náhle ucítil v patě silné štípnutí. Mravenec ho kousal znovu a znovu. Člověk sebou trhl, zmáčkl omylem spoušť a z pušky vyšla rána. Holub se hned probral, zamával křídly a rychle odletěl.

Jaký byl holub?

Istivý a lakomý
vychytralý a zrádný
vstřícný, ale namyšlený
krásný, ale hloupý

Mravenec v bajce projevil:

mstivost
vděčnost
hloupost
vypočítavost

Jaké poučení bajka přináší?

Kdo chce kam, pomozme mu tam.
Komu není rady, tomu není pomoci.
I ten nejnepatrnější nám může pomoci.
Pomocnou ruku najdeš nejspíše na konci svého ramene.

Liška a lev

Starému lvovi se nechtělo lovit, tak si vymyslel malou lest. Natáhl se ve své jeskyni a skučel, naříkal, kvílel aúpěl, až se to rozléhalo celým krajem. Když ho ostatní zvířata uslyšela, bylo jim ho líto a přicházela postupně na návštěvu. Vždy měla pro lva slova útěchy, ale nenasytný lev se na ně vrhal a měl tak bez práce největší hody v životě. Jednou ho uslyšela i liška. Zastavila se na prahu jeskyně a tiše naslouchala. Lev ji spatřil a hned ji vítal: „Pojď dál, milá liško, pojď ke mně na návštěvu,“ povídal líbezným hlasem. Lišce se ale jeho úsměv vůbec nelíbil. Popřála dobrého dne, ale zůstala venku. „No tak pojď, jsem tak sám a je mi smutno. Budeme si vyprávět veselé příběhy,“ snažil se vlichotit lev. „Ani mě nenapadne. Všimla jsem si, že do jeskyně vede spousta stop zvířat, která tě přišla utěšit. Ven z jeskyně ale žádné stopy nevedou. Jistě bych skončila v tvých drápech jako ostatní,“ odpověděla liška a rychle utíkala pryč.

Jaké poučení bajka přináší?

Sytý hladovému nevěří

Kdo se bojí, nesmí do lesa.

Za sladkými slovy se často skrývají zlé úmysly.

Snídani sněz sám, o oběd se poděl s přítelem a večeři dej nepříteli.

Jaké slovo vystihuje lva v bajce?

lakomý

lstivý

nedbalý

laskavý

Bajka zmiňuje „slova útěchy“. Který z výroků by se dal považovat za slova útěchy?

„Neboj, to přejde.“

„Mám z tebe strach.“

„Netěš se předčasně.“

„Těší mě, že tě vidím.“